

Slovenske avtohtone živalske vrste

Ohranjajmo slovenske avtohtone pasme

Predmet: Ekologija

1. Štajerska kokos

- 1.1 Štajerska kokoš
- 1.2 Zgodovina pasme
- 1.3 Zootehniške značilnosti pasme
- 1.4 Opis zunanosti
- 1.5 Štajerska kokoš danes
- 1.6 Možnosti za razvoj

2. Slovenski hladnokrvni konj

- 2.1 Slovenski hladnokrvni konj
- 2.2 Zgodovina pasme
- 2.3 Zootehniške značilnosti pasme
- 2.4 Opis zunanosti
- 2.5 Namen reje
- 2.6 Slovenski hladnokrvni konj danes
- 2.7 Proizvodi in trženje
- 2.8 Možnosti za razvoj

3. Cikasto govedo

- 3.1 Cikasto govedo
- 3.2 Zgodovina pasme
- 3.3 Zootehniške značilnosti pasme
- 3.4 Opis zunanosti
- 3.5 Namen reje
- 3.6 Cikasto govedo danes
- 3.7 Proizvodi in trženje
- 3.8 Možnosti za razvoj

4. Jezersko – solčavska ovca

- 4.1 Jezersko – solčavska ovca
- 4.2 Zgodovina pasme
- 4.3 Zootehniške značilnosti pasme
- 4.4 Opis zunanosti
- 4.5 Namen reje
- 4.6 Jezersko solčavska ovca danes

4.7 Proizvodi in trženje

4.8 Možnosti za razvoj

1. Štajerska kokoš

1.1 Štajerska kokoš

Zaradi svojih lastnosti je predvsem kmečka kokoš. V preteklosti je obstajalo več barvnih tipov štajerske kokoši. Najbolj je bila razširjena rdeče rjava, ki pa ni bila izenačena. Manj razširjeni sta bili bela in grahasta. Jerebičasta kokoš je bila boljša nesnica, rjava je bila nekoliko težja, bela pa se je odlikovala po nežnem mesu.

1.2 Zgodovina pasme

V naših krajih so že v 16. Stoletju gojili štajersko kokoš, ki je bila močno podobna današnji. O njej piše tudi Hlubek, ki pravi, da se domača štajerska pasma odlikuje z lastnostjo dobrega pitanja in okusnostjo mesa. Pasma je dobila pomen okoli leta 1900, v letu 1902 so pripravili pasemski opis, v katerem so jo imenovali "štajerka", v letu 1930 je bil za pasmo sprejet Celjski standard.

1.3 Zootehniške značilnosti pasme

Je prikupna in skromna kokoš, znana po pogumnem in živahnem temperamentu, dobri odpornosti proti boleznim in po sposobnosti iskanja krme. Primernejša je za ekstenzivne sisteme reje. V farmski reji znese manj jajc kot na kmečkem dvorišču. Med jatami je precejšna variabilnost v nesnosti in masi jajc. Na leto znese od 130 do 215 jajc s povprečno maso jajc od 52 do 61 gramov.

1.4 Opis zunanosti

Pasemska značilnosti je čop iz podaljšanih peres za grebenom, ki je pri kokoših bujnejši, pri petelinu bolj redek in iz daljših peres. Greben je srednje visok, enostaven, pokončen. Priuhki so majhni in beli. Noge so srednje visoke, bele barve z rahlimi rdečimi nadihi med prsti in pri petelinu roza pikami ob straneh. Kostni so tanke. Petelin je po glavi, čopu, vratu in sedelcu črn. Zunanji rob sicer črnih peruti je rjav. Kokoš je črno poškrpljena in kaže svetle črte po sredini peres. Prsi so lososove barve, nekoliko svetlejša je trebušno perje, zadnji del, od nog do repa, je siv.